

Úterý 24. března 2009

Výměna osvědčených postupů

25. vyzývá Komisi, aby zorganizovala a řídila výměnu osvědčených postupů prostřednictvím sítě regionů a aby vytvořila pro tyto účely internetovou stránku pro veřejnost, která bude obsahovat klíčové informace o projektech ve všech jazycích Společenství;

26. doporučuje Komisi, aby pro tyto účely v rámci stávající správní struktury iniciovala vytvoření příslušného místa v generálním ředitelství pro regionální politiku, jež by v zájmu dlouhodobé, průběžné, spolehlivé a úspěšné výměny osvědčených postupů v oblasti politiky soudržnosti ve spolupráci se sítí regionů řídilo hodnocení, shromažďování a výměnu osvědčených postupů a jako stálý diskusní partner bylo k dispozici jak pro otázky nabídky, tak poptávky; vyzývá Komisi, aby rozšířila tuto kulturu osvědčených postupů na všechny své útvary;

27. navrhuje v tomto rámci, že mechanismy hodnocení by měly zkoumat a zohlednit vyzkoušené a ověřené metodiky, které byly již provedeny; je přesvědčen, že zvláštní důraz by měl být věnován spolupráci se sítí regionálních orgánů a specializovaných agentur, které jsou mimořádně důležitým zdrojem pro prvotní materiál k hodnocení osvědčených postupů;

28. poukazuje na to, že Evropská unie sice poskytuje financování a osvědčené postupy, ale je na vnitrostátních, regionálních a místních orgánech, aby je využily; vítá v této souvislosti vytvoření programu Erasmus pro volené představitele na místní a regionální úrovni;

29. doporučuje, aby Komise využila dostupné nástroje Výboru regionů, zejména platformu pro monitorování Lisabonské strategie a síť pro sledování subsidiarity, za účelem výměny osvědčených postupů mezi regiony a mezi členskými státy, pokud jde o identifikaci a společné stanovení cílů, dále opatření týkající se plánování a nakonec závazek provést srovnávací hodnocení výsledků politiky soudržnosti;

*

* *

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Vzájemné doplňování se a koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova

P6_TA(2009)0157

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. března 2009 o vzájemném doplňování se a koordinaci politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Evropský parlament,

— s ohledem na články 158 a 159 Smlouvy o ES,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ⁽¹⁾, a zejména na článek 9 tohoto nařízení,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

Úterý 24. března 2009

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾,
 - s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/702/ES ze dne 6. října 2006 o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost ⁽²⁾,
 - s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/144/ES ze dne 20. února 2006 o strategických směrech Společenství pro rozvoj venkova (programové období 2007–2013) ⁽³⁾,
 - s ohledem na Územní agendu EU - Pro konkurenceschopnější a udržitelnou Evropu rozmanitých regionů (Územní agenda) a první akční program pro provádění Územní agendy EU,
 - s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 6. října 2008 o územní soudržnosti - učinit z územní rozmanitosti přednost (KOM(2008)0616),
 - s ohledem na studii „Budoucnost území - územní scénáře pro Evropu“, kterou vypracovala Monitorovací síť pro evropské územní plánování (ESPON),
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanovisko Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A6-0042/2009),
- A. vzhledem k tomu, že definici venkovských oblastí vypracovala Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a zahrnula do ní takové vlastnosti, jako je nízká hustota obyvatelstva a nedostatečný přístup ke službám, a vzhledem k tomu, že tuto definici používá Komise, aby stanovila a popsala rozvojové cíle pro tyto oblasti,
- B. vzhledem k tomu, že mezi venkovskými oblastmi v jednotlivých členských státech jsou velké rozdíly, a vzhledem k tomu, že zatímco venkovské oblasti v některých regionech a členských státech zaznamenaly demografický a hospodářský růst, obyvatelé mnoha těchto oblastí se stěhují do měst nebo se snaží rekvalifikovat, což představuje pro venkovské oblasti obrovský problém;
- C. vzhledem k tomu, že venkovské oblasti tvoří až 80 % území EU,
- D. vzhledem k tomu, že se potřeby mezilehlých venkovských oblastí, jejichž hospodářská struktura je obdobná jako struktura přilehlých městských oblastí, liší od těch, které jsou převážně venkovské, okrajové nebo odlehlé,
- E. vzhledem k tomu, že jedním z cílů Unie je podpora hospodářského a sociálního pokroku a vysoké úrovně zaměstnanosti a dosažení vyváženého a udržitelného rozvoje,
- F. vzhledem k tomu, že hospodářskou, sociální a územní soudržnost EU lze zvýšit prostřednictvím hospodářského rozvoje, podporou vytváření pracovních míst ve venkovských a městských oblastech a zajištěním rovného přístupu k veřejným službám,
- G. vzhledem k tomu, že reforma strukturální politiky na období let 2007–2013 způsobila změny ve struktuře fondů i v zásadách přidělování podpory z těchto fondů a vedla také k vytvoření nového Evropského zemědělského fondu na rozvoj venkova (EZFRV), který je provázán se společnou zemědělskou politikou (SZP) a oddělen od politiky soudržnosti,
- H. vzhledem k tomu, že programy LEADER již v minulosti dokázaly, jak mohou nástroje regionální politiky úspěšně podporovat rozvoj venkova,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 25.2.2006, s. 20.

Úterý 24. března 2009

- I. vzhledem k tomu, že pro úspěšnost EZFRV je klíčové zajistit vzájemnou doplňkovost mezi činnostmi spolufinancovanými z fondu EZFRV a ze strukturálních fondů, a tudíž vhodně koordinovat podporu z různých fondů, zejména Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Fondu soudržnosti (FS) a Evropského sociálního fondu (ESF), a zajistit jejich doplňkovost,
- J. vzhledem k tomu, že vytvoření fondu EZFRV a vyčlenění prostředků určených pro rozvoj venkova z politiky soudržnosti a v širším pojetí z oblasti regionálního rozvoje nesmí vést k tomu, že některé cíle (např. ochrana životního prostředí, doprava a vzdělání) budou zdvojené nebo budou naprosto opomenuty,
- K. vzhledem k tomu, že trvalý převod finančních prostředků mezi Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a fondem EZFRV vede k nejistotě v plánování pro zemědělce i pro organizátory projektů v oblasti rozvoje venkova;
- L. vzhledem k tomu, že kvůli rozpočtovým omezením může dojít k tomu, že finanční prostředky z EFRR budou použity ve velké míře na podporu hospodářské konkurenceschopnosti nejdůležitějších městských oblastí nebo nejdynamičtější regionů, zatímco financování z EZFRV se zaměří na zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství, jež je i nadále hybatelem venkovských oblastí, a na podporu nezemědělských činností a rozvoje malých a středních podniků ve venkovských oblastech, s tím výsledkem, že je nutná lepší koordinace, aby žádná z oblastí nebyla opomenuta,
- M. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky, zejména mikropodniky a řemeslné podniky, mají klíčovou úlohu v udržení sociální a hospodářské činnosti na venkově a při zajištění jeho stability,
- N. vzhledem k tomu, že cíle politiky rozvoje venkova nemusí být v rozporu s lisabonskými cíli, pokud je tento rozvoj založen na uplatňování mechanismu relativní konkurenceschopnosti (vyšší efektivita nákladů), zejména v místních potravinářských podnicích a ve vztahu k rozvoji malých a středních podniků a infrastruktury a služeb, jako je cestovní ruch, vzdělávání nebo ochrana životního prostředí,
- O. vzhledem k tomu, že by měl být uznán přirozený vztah mezi zemědělskou politikou a politikou rozvoje venkova a jejich doplňkovost,
1. je toho názoru, že kritéria tradičně používaná pro rozlišování venkovských a městských oblastí (nízká hustota obyvatelstva a úroveň urbanizace) nemusí být vždy dostatečná a plně vystihovat situaci; domnívá se proto, že je třeba zvážit, zda je možné doplnit další kritéria a vyzývá Komisi, aby provedla analýzu a předložila v této oblasti konkrétní návrhy;
 2. domnívá se, že s ohledem na významné rozdíly mezi venkovskými oblastmi v jednotlivých členských státech a na skutečnost, že tyto oblasti pokrývají až 80 % území EU, je třeba přijmout a uplatňovat vhodně zacílený a integrovaný přístup pro udržitelný rozvoj těchto oblastí, jehož cílem bude vyrovnat stávající rozdíly a podporovat ekonomickou dynamiku městských a venkovských oblastí; zdůrazňuje, že je třeba přidělit činnostem odpovídajícím tomuto cíli přiměřené prostředky;
 3. připomíná v této souvislosti, že veškeré regiony na celém území Unie, včetně venkovských a odlehlých oblastí, by měly v zásadě mít stejné příležitosti k rozvoji, aby se zabránilo dalšímu územnímu vyloučení nejvíce znevýhodněných regionů;
 4. zdůrazňuje, že v četných venkovských oblastech jsou možnosti osobního rozvoje, zejména mladých lidí a žen, omezené kvůli špatně dostupným veřejným službám, nedostatku pracovních míst a věkové skladbě obyvatelstva;
 5. upozorňuje na to, že v některých oblastech neexistují alternativy k určitým formám zemědělské výroby a že zejména v odlehlých či vysoko položených zemědělských oblastech postižených dezertifikací musí mnohdy být tyto formy zachovány za každou cenu z důvodů vyplývajících z politiky životního prostředí a z regionální politiky;

Úterý 24. března 2009

6. připomíná, že Evropská rada na svém zasedání v Göteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001 rozšířila lisabonské cíle o udržitelnost a soudržnost a že politika rozvoje venkova usiluje právě o udržitelné zemědělství, zachování venkovských činností nezemědělské povahy, maximální využití potenciálu pro místní rozvoj, ochranu životního prostředí, vyvážené územní plánování a rozvoj malých a středních podniků;
7. je přesvědčen, že má-li být politika rozvoje venkova náležitě prováděna, je nutné, aby s ohledem na dlouhodobě udržitelný rozvoj venkovských oblastí, aby se řádně zohlednily přírodní zdroje a zvláštní charakteristika každé oblasti, včetně ochrany, posílení a správy dědictví venkova, a rozvoj vztahů a vazeb s městskými oblastmi;
8. zdůrazňuje také význam posuzování alternativních hospodářských činností a příležitostí, jež tato odvětví poskytují pro diverzifikaci pracovních aktivit obyvatelstva;
9. domnívá se, že problémy, s nimiž bude venkov v budoucnu konfrontován, vyžadují vyváženou rozvojovou politiku, do níž budou vzhledem k jejich úloze při integrovaném místním rozvoji zapojeny všechny sociální a hospodářské subjekty, včetně malých podniků a mikropodniků v odvětví výroby i služeb;
10. zastává názor, že se politika rozvoje venkova musí v případě nových členských států zaměřit na zefektivnění zemědělství a zmenšení ekonomických rozdílů mezi venkovem a městem, mimo jiné podporou nezemědělských činností, přičemž tohoto cíle lze rovněž dosáhnout využitím strukturálních fondů;
11. vítá záměry stanovené na druhé evropské konferenci o rozvoji venkova konané v roce 2003 v Salcburku, lituje však skutečnosti, že financování druhého pilíře SZP v rámci posledního finančního výhledu bylo podstatně sníženo, v důsledku čehož hrozí neefektivnost a vznikají rozdíly mezi zemědělci a obyvateli venkova;
12. upozorňuje na to, že je třeba vypracovat koherentní dlouhodobou strategii rozvoje venkova, která by umožnila co nejeftivnější a nejúčinnější využívání všech dostupných finančních prostředků;
13. vyzývá členské státy a regionální orgány, aby ve spolupráci s Komisí a v partnerství se všemi příslušnými orgány a subjekty zastupujícími občanskou společnost vypracovaly transparentní, dlouhodobou a udržitelnou strategii rozvoje venkova, a to jak na celostátní, tak i regionální úrovni, která by umožnila jasně určit priority a cíle v oblasti rozvoje venkova a zajistila přizpůsobení, koordinaci a komplementaritu podpory z různých finančních zdrojů, které jsou k dispozici;
14. vyzývá Komisi, členské státy a regionální orgány, aby zajistily přímou účast organizací zastupujících malé a střední podniky, mikropodniky a řemeslné podniky, s cílem zjistit, jaké jsou priority těchto podniků, aby bylo možné co nejlépe uspokojit jejich potřeby a očekávání;
15. uznává, že politika rozvoje venkova hraje velmi významnou úlohu, pokud jde o výběr konkrétních problémů ve venkovských oblastech a jejich řešení, a domnívá se, že vytvoření EZFRV pro druhý pilíř SZP je pokusem o zaujetí pružného, strategického, tematického a integrovaného přístupu k různým situacím a řešení problémů, kterým čelí venkovské oblasti v EU, a o zjednodušení postupů financování a zajištění toho, že fondy budou zaměřeny na tyto oblasti;
16. připomíná, že členské státy byly vyzvány, aby pro současné programové období připravily dva strategické dokumenty: národní strategický plán rozvoje venkova (EZFRV) a národní strategický referenční rámec pro regionální politiku (strukturální fondy); připomíná, že členské státy již byly vyzvány, aby využily synergií a vytvořily operativní mechanismy koordinace jednotlivých fondů; vyjadřuje však politování nad tím, že v rámci tohoto procesu byl kladen důraz zejména na vymezení jednotlivých fondů a programů spíše než o jejich součinnost;

Úterý 24. března 2009

17. domnívá se, že politika rozvoje venkova může být skutečně účinná, pouze pokud opatření, která zavádí EZRFV, budou koordinována a budou doplňovat politiku rozvoje venkova, aby se předešlo dvojímu financování a mezerám ve financování; se znepokojením konstatuje, že tyto činnosti nejsou v tomto programovém období v jednotlivých členských státech dostatečně koordinovány; vyzývá tudíž Komisi, aby navrhla reformy, které by zajistily lepší koordinaci plánování a provádění opatření spolufinancovaných v rámci politiky soudržnosti a SZP; uznává, že reforma SZP a strukturálních fondů EU po roce 2013 bude příležitostí k přehodnocení vztahu mezi rozvojem venkova na jedné straně a zemědělskou politikou a politikou soudržnosti na straně druhé;
18. uznává, že prvotní úlohou politiky rozvoje venkova je zachovat osídlení venkova a zajistit důstojnou životní úroveň venkovského obyvatelstva;
19. domnívá se, že oddělování rozvoje venkova a politiky soudržnosti vytvořením fondu EZFRV je třeba velmi pečlivě monitorovat, aby bylo možné zhodnotit jeho skutečný dopad na rozvoj venkovských oblastí; konstatuje, že nový systém byl zaveden v roce 2007 a je tedy příliš brzy na jakékoli závěry týkající se budoucnosti této politiky Společenství;
20. zdůrazňuje, že jednou z priorit politiky rozvoje venkova je navrhnout opatření, která nebudou nutit obyvatele venkova k tomu, aby zanechali zemědělské činnosti, a která budou mimo jiné rovněž podporovat konkurenceschopné podniky, například výrobu ekologických produktů a tradičních potravin a nápojů vysoké kvality;
21. konstatuje se zájmem, že osy 3 a 4 (LEADER) druhého pilíře SZP (politika rozvoje venkova), které představují 15 % celkových výdajů EZFRV, se týkají jiných než zemědělských činností zaměřených hlavně na diverzifikaci venkovského hospodářství; domnívá se, že vzhledem k povaze intervencí financovaných v rámci těchto os, které se podobají některým činnostem financovaným ze strukturálních fondů, hrozí překrývání politik;
22. zdůrazňuje však, že je nezbytné zohlednit v prvé řadě budoucnost obyvatel pracujících v zemědělství, na něž by se zejména měla soustředit podpůrná opatření v rámci politiky rozvoje venkova;
23. zdůrazňuje, že je důležité podporovat mladé zemědělce, aby neopouštěli svou půdu, a to i v případě, že působí nejen v zemědělské výrobě, prostřednictvím pobídek k rozvoji a dalším činnostem, jako je venkovský cestovní ruch, a že je také nutné posilovat malé a střední podniky na venkově;
24. domnívá se, že hlavních cílů politiky rozvoje venkova lze dosáhnout, pouze pokud se této politice poskytnou přiměřené prostředky, které budou použity v souladu s prioritami stanovenými pro venkovské oblasti, a že by prostředky získané z modulace měly vždy být rozdělovány tak, aby se dostaly zpět do aktivních zemědělských oblastí;
25. je toho názoru, že koordinace strukturální politiky a opatření pro rozvoj venkova umožňuje realizovat projekty, které mají vyšší celoevropský přínos; domnívá se, že je to příležitost pro dlouhodobé posilování venkovských oblastí, například prostřednictvím opatření na rozvoj infrastruktury nebo na ochranu životního prostředí;
26. žádá Komisi, aby předložila podrobné údaje a odhady týkající se využívání fondu EZFRV a strukturálních fondů ve venkovských oblastech a aby zjistila, které synergie mohou vzniknout mezi fondem EZFRV a strukturálními fondy, pokud jde o využívání prostředků ve venkovských oblastech;
27. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda programy regionální politiky mohou přispět k zajištění spolehlivých příjmů zemědělců, například prostřednictvím ochrany životního prostředí, ochrany přírody a činností v oblasti péče o krajinu;
28. zdůrazňuje, že hlavními problémy politiky soudržnosti jsou udržitelný rozvoj, úroveň příjmů na osobu, dostupnost, přístup k veřejnému majetku a službám a vylidňování venkova a že je lze nejlépe řešit mimo jiné podporou ekonomických činností ve venkovských oblastech;

Úterý 24. března 2009

29. vyzývá Komisi a členské státy, aby v politikách EU systematicky zohledňovaly venkovské oblasti a aby poskytovaly přiměřenou podporu projektům rozvoje lidského kapitálu, zejména prostřednictvím nabídky vzdělávání pro zemědělské i nezemědělské podnikatele ve venkovských oblastech, které by bylo zvláště zaměřeno na mladé ženy, s cílem podporovat zaměstnanost a tvorbu pracovních míst;
30. zdůrazňuje, že rozvoj ve venkovských oblastech vyžaduje, aby se věnovala větší pozornost a podpora zachování přírodní a zemědělské krajiny, ekologickému cestovnímu ruchu, výrobě a využívání obnovitelných zdrojů energie a místním iniciativám, jako jsou například programy místního zásobování kvalitními výrobky a místní zemědělské trhy;
31. zdůrazňuje úlohu, kterou plní malé a střední podniky v rozvoji venkova, a jejich příspěvek ke konvergenci na regionální a místní úrovni; vyzývá Komisi, členské státy a regionální a místní orgány, aby kladly důraz na posílení konkurenceschopnosti tím, že podpoří jiná produktivní odvětví a rozvoj podnikání ve venkovských oblastech zejména prostřednictvím odstranění administrativních a právních překážek a překážek pro plánování, poskytnutím odpovídající informační infrastruktury, zvýšením pobídek k zahájení nových podnikatelských činností a větší podporou nezemědělské činnosti, čímž současně podpoří hospodářskou diverzifikaci těchto oblastí;
32. opětovně upozorňuje Radu, Komisi, členské státy a místní orgány na mimořádně významný problém, kterým je očekávaný úbytek několika milionů malých venkovských podniků, jenž bude mít významný dopad na zaměstnanost, a tudíž stabilitu na venkově; požaduje, aby byla na všech úrovních přijata veškerá nezbytná opatření v těsné spolupráci s hospodářskými a sociálními partnery;
33. konstatuje, že obtíže při provádění politiky rozvoje venkova pramení ze skutečnosti, že se odvětvové politiky a politika územní soudržnosti překrývají stejně jako hospodářské a sociální aspekty obou typů politik, a z velmi rozmanitých způsobů rozdělení kompetencí a koordinace činností v členských státech; v této souvislosti opět zdůrazňuje, že je nezbytné vytvářet synergie mezi EZFRV, strukturálními fondy a Fondem soudržnosti, a žádá Komisi, aby pomáhala celostátním, regionálním a místním orgánům správně pochopit možnosti, které jim tyto finanční nástroje nabízejí; vyzývá členské státy, aby zajistily dialog mezi řídicími orgány s cílem vytvářet synergie mezi intervencemi z jednotlivých fondů a posilovat jejich účinnost;
34. domnívá se, že před reformou financování venkova by měla Komise vypracovat podrobné vyhodnocení všech odvětvových politik v rámci politiky soudržnosti, které mají dopad na venkovské oblasti, zejména SZP a regionální politiky, a že by měl být vypracován soubor osvědčených postupů pro celou politiku rozvoje venkova;
35. vyzývá Radu, aby svolala společné neformální zasedání ministrů odpovědných za zemědělství a regionální politiku, které by se zabývalo nejlepšími způsoby koordinace politiky soudržnosti a opatření pro rozvoj venkova, a aby na toto zasedání přizvala poradní orgány EU (Výbor regionů a Evropský hospodářský a sociální výbor), stejně jako zástupce regionálních a místních orgánů;
36. žádá Komisi, aby do roku 2011 ustavila v rámci kontroly stavu SZP pracovní skupinu na vysoké úrovni, která předloží návrhy, jak po roce 2013 zabezpečit budoucnost venkovského hospodářství a všech obyvatel venkovských regionů;
37. vyzývá Komisi, aby zavedla nebo posílila skutečnou správu a partnerství na všech úrovních, na nichž by se přímo podíleli všichni aktéři, včetně malých a středních podniků a mikropodniků, hospodářské subjekty a sociální partneři, a jejichž cílem by bylo stanovit akční priority nejlépe vyhovující potřebám rozvoje venkovských oblastí;
38. konstatuje, že proces rozvoje venkova musí být v souladu se zájmy příměstských oblastí a musí být koordinován v těsném vztahu s podporou rozvoje měst, a zdůrazňuje, že synergie politik rozvoje venkova a politik rozvoje měst je nedostatečná a neúčinná;

Úterý 24. března 2009

39. uznává, že venkovské oblasti mohou pozitivně přispět k ochraně životního prostředí svou angažovaností v činnostech šetrných k životnímu prostředí a rozvíjením alternativních zdrojů energie, jako jsou biopaliva, zejména pokud jde o čtyři nové problémové okruhy vymezené v politice rozvoje venkova v rámci kontroly stavu SZP, jako jsou například biologická rozmanitost a obnovitelné energie;

40. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů praktikované v EU

P6_TA(2009)0161

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. března 2009 o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2, 3 a 5 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na články 2, 3 a 26 Mezinárodního paktu OSN o občanských a politických právech z roku 1966,
- s ohledem zejména na čl. 5 písm. a) Úmluvy OSN o odstranění všech forem diskriminace žen z roku 1979,
- s ohledem na čl. 2 odst. 1, čl. 19 odst. 1, čl. 24 odst. 3 a články 34 a 39 Úmluvy o právech dítěte, která byla přijata 20. listopadu roku 1989 Valným shromážděním OSN,
- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1984,
- s ohledem na Africkou chartu práv a blaha dítěte přijatou Organizací africké jednoty v roce 1990,
- s ohledem na článek 1, čl. 2 písm. f), článek 5, čl. 10 písm. c) a články 12 a 16 všeobecného doporučení č. 19 Výboru OSN pro odstranění všech forem diskriminace žen, přijaté roku 1992,
- s ohledem na Vídeňskou deklaraci a akční program přijaté na světové konferenci o lidských právech v červnu roku 1993,
- s ohledem na prohlášení Valného shromáždění OSN o odstranění násilí páchaného na ženách, které bylo přijato v prosinci roku 1993 jakožto první mezinárodní nástroj v oblasti lidských práv, jež se týká výhradně násilí páchaného na ženách,
- s ohledem na prohlášení a akční program Mezinárodní konference OSN o populaci a rozvoji v Káhiře přijaté dne 13. září 1994,